

Fer-se petons

I des del balcó la mare em crida i jo pujo a casa, però abans ens petonegem una mica més

Foto: eFlate

Ens fem petons a la boca i després per la cara, que per la cara són més d'amor i a la boca són pecat, però és igual, ens els fem igual, i quan l'hi vaig explicar al meu germà, em va dir que tenia molta sort, perquè el meu germà i jo dormim a la mateixa habitació, i ell és més gran que jo però no s'ha petonejat mai amb ningú, no com jo, que faig petons totes les tardes, totes abans de tornar a casa. I des del balcó la mare em crida i jo pujo a casa, però abans ens petonegem una mica més, i a la mare no li fa res perquè diu que és bona noia.

El meu germà diu que ell donaria tot el que té per poder fer un petó a algú, i jo li dic que ell no té res per donar i és la veritat, però el fa posar trist. Diu que voldria fer petons tot el dia a la Mireia, que és una nena de la seva classe, però la Mireia li voldria fer petons a un altre de la classe. Jo això no sé què és, perquè nosaltres ens fem petons perquè volem tots dos, i quan la mare em crida pel balcó, ella em diu, no marxis, i ho diu de veritat, amb el cor, perquè aquestes coses es noten, però li dic que he de marxar. El que no trobo normal és que la seva mare li deixi estar més temps al carrer que a mi la meva, perquè les noies haurien de tornar a casa abans, però ella diu que com que la seva germana torna més tard, tornen alhora. El meu germà no surt de casa

perquè diu que si no pot fer el mateix que faig jo, no serveix de res, que els amics no serveixen per a res, que l'única cosa que serveix és l'amor, i si no pots estimar ningú, no val la pena. A mi em sembla que exagera, eh. I la mare se'n riu.

Un dia vam quedar per fer-nos un petó de veritat, com es fan els grans. Quan feia un mes que ens fèiem petons, vam quedar, perquè ja havíem de fer alguna cosa més, perquè si no al final tots els de la classe fan més coses que nosaltres. Vam quedar a la plaça per fer-nos un petó d'aquells de pel·lícula, si se'm permet dir-ho, un petó amb llengua, però quan vaig arribar no hi havia ningú, i em vaig esperar una mica, i una altra mica, i una altra mica, i no va venir. La mare em va cridar i vaig haver de tornar, és clar. Quan vaig arribar a casa el meu germà no era a la nostra habitació.